

โรคปอดอุดกั้นเรื้อรังเป็นความเจ็บป่วยที่มีการดำเนินของโรคที่มีความเสื่อมของปอดอย่างเรื้อรัง ส่งผลให้ผู้ป่วยเกิดอาการของภาวะพร่องออกซิเจนเรื้อรังที่รุนแรง และไม่ทนต่อการปฏิบัติกิจกรรม ผู้ป่วยจำเป็นต้องได้รับการดูแลด้วยออกซิเจนอย่างเพียงพอ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการบำบัดด้วยออกซิเจนระยะยาวในผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน ประกอบด้วย ผู้ป่วยกลุ่มที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ในระยะ 3 เดือนก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก ระหว่างเดือนธันวาคม 2551 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2552 จำนวน 8 ราย และกลุ่มที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกเป็นเวลา 3 เดือนตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงพฤษภาคม 2552 จำนวน 11 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามี 2 ชุด คือชุดที่ 1 เป็นแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการบำบัดด้วยออกซิเจนระยะยาวในผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน (สุภาพ สิริอังกุล และคณะ, 2551) มีเนื้อหาประกอบด้วย 1) การกำหนดลักษณะผู้ป่วย 2) การจัดการดูแลขณะได้รับการบำบัดด้วยออกซิเจนระยะยาว 3) การติดตามดูแลผู้ป่วยและแก้ไขปัญหา และ 4) การติดตามให้มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ชุดที่ 2 เป็นแบบบันทึกผลลัพธ์ของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก ซึ่งประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล และแบบบันทึกระยะทางของการทดสอบการเดินในเวลา 6 นาที วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า

ก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการบำบัดด้วยออกซิเจนระยะยาวในผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง ไม่มีผู้ป่วยรายใดใน 8 ราย เดินได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในขณะที่มีการใช้แนวปฏิบัติพบว่าผู้ป่วย 4 ราย ในจำนวนทั้งหมด 11 ราย (หรือคิดเป็นสัดส่วนได้เท่ากับ 1 : 2.75) สามารถเดินได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ผลการศึกษายืนยันถึงผลลัพธ์ของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก ควรมีการนำเสนอผลการศึกษาต่อผู้บริหาร เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการดูแลผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังต่อไป

Chronic obstructive pulmonary disease (COPD) is a chronic illness that demonstrates progressive degeneration of the lungs. It causes patients to develop severe hypoxia and activity intolerance. Patients need adequate oxygenation. The purpose of this study was to study the effectiveness of implementing clinical practice guidelines (CPGs) for long-term oxygen therapy in COPD patients. Subjects were COPD patients who were admitted in Pua Crown Prince Hospital, Nan Province. They consisted of 8 patients who were admitted in the hospital during December 2008 to February 2009 before the CPGs were implemented and 11 patients who were admitted in the hospital during March to May 2009 when the CPGs were being implemented. Two research instruments were used. First was the CPGs for long-term oxygen therapy in COPD patients, Pua Crown Prince Hospital, Nan Province (Siriangkul et al., 2008), which consisted of 1) patient identification 2) care management during long-term oxygen therapy 3) patient monitoring and problem solving and 4) monitoring for continuing practice. Second instrument was the outcome record form, which consisted of the patient demographic data profile and the record of distance for 6 minute walk test (6 MWT). Data were analyzed by using descriptive statistics.

The result of this study revealed that:

Before the CPGs implementation, none of 8 patients were able to perform 6 MWT within the desired criteria. During the CPGs implementation, 4 of 11 patients (or the ratio of 1:2.75) were able to walk as desired criteria.

The findings of this study confirmed that implementing CPGs impact the outcomes. It was recommended that these findings be reported to the administrator in order that the CPGs will be used for improvement of quality of care for COPD patients.